

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Dimitrova Ecaterina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Dimitrov Serghei xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în r-nul xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.08.2018 - 26.04.2019;

Instanță de apel: 05.07.2019 - 02.12.2019;

Instanță de recurs: 10.03.2020 - 16.09.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 26 aprilie 2019, Dimitrov Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art.320¹Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare;

- art.320¹Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 1 an închisoare.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Dimitrov Serghei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată, parțial, pedeapsa neexecutată conform deciziei Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2017, lui Dimitrov Serghei fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Dimitrov Serghei la data de 03 iunie 2018 aproximativ la ora 17.00, având scopul neexecutării intenționate a ordonanței

de protecție emisă de judecătoria Cahul, sediul Taraclia din 03 mai 2018 conform căreia ultimul a fost obligat să respecte măsurile de protecție aplicate în privința lui în calitate de agresor, inclusiv de a nu se apropia de locuința lui Dimitrova Ecaterina a.n. 1990 și Dimitrova Iulia a.n. 2014, amplasată pe adresa xxx, de a se afla de la locul aflării lui Dimitrova Iulia și Dimitrova Ecaterina la distanță care asigură siguranța lor, excluzând orice contact vizual prin corespondență sau alt mod cu Dimitrova Ecaterina și copilul ei Dimitrova Iulia, pe un termen de 3 luni, adică până la 02 august 2017, a venit la locul de trai a lui Dimitrova Ecaterina de pe xxx, unde a iscat un conflict cu ultima amenințând-o cu răfuială, a luat copilul lor comun Dimitrova Iulia, după care a plecat, astfel prin acțiunile sale intenționat nu a executat măsurile de protecție a victimei violenței în familie, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție.

Tot el, la 05 iulie 2018, aproximativ la ora 23.00, având scopul neexecutării intenționate a ordonanței de protecție, emisă de Judecătoria Cahul, sediul Taraclia din 03 mai 2018 conform căreia ultimul a fost obligat să respecte măsurile de protecție aplicate față de Dimitrova Ecaterina, ca agresor, inclusiv de a nu se apropia de locuința lui Dimitrova Ecaterina a.n. 1990 și Dimitrova Iulia a.n. 2014, amplasată pe xxx, de a se afla de la locul aflării lui Dimitrova Iulia și Dimitrova Ecaterina la distanță care asigură siguranța lor, excluzând orice contact vizual prin corespondență sau alt mod cu Dimitrova Ecaterina și copilul ei Dimitrova Iulia, pe un termen de 3 luni, adică până la 02 august 2017, a venit la locul de trai a lui Dimitrova Ecaterina, de pe xxx, unde a iscat un conflict cu ultima amenințând-o cu răfuiala, a luat copilul lor comun Dimitrova Iulia, după care a plecat, astfel, prin acțiunile sale intenționat nu a executat măsurile de protecție a victimei violenței în familie, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Inculpatul, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că nimeni nu l-a preîntâmpinat de răspundere penală în caz de încălcare a măsurilor de protecție prevăzute în ordonanța judecătorească, nu este jurist și nu cunoaște toate articolele Codului penal.

A mai invocă că, încheierea Curții de Apel a fost întocmită în limba de stat, pe care nu o cunoaște și nu i-a fost tradusă această încheiere în limba rusă.

Susține că, relațiile sale cu Dimitrova Ecaterina s-au îmbunătățit, locuiesc împreună, el întreține material familia. Fiica locuia la el în satul Cazaclia și el singur a dus-o la soția sa în satul Corten, cu toate că nu era pronunțată hotărârea privind stabilirea domiciliului copilului minor. Mai susține că, la data de 04 iulie 2018, împreună cu soția au sărbătorit ziua de naștere a fiicei, în casa părinților săi în satul Cazaclia, fiind înregistrare video în acest sens.

3.2. Partea vătămată Dimitrova Ecaterina, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat, că comportamentul lui Dimitrov Serghei nu prezintă pericol social, deoarece de câteva luni locuiesc împreună și educă copilul lor comun.

Dimitrov Serghei activează în mun. Chișinău și întreține familia material. Susține că, prin privarea de libertate a soțului, ea cu fiica vor trăi mai rău, în sărăcie, deoarece are un salariu mizer cu care nu se poate întreține.

Relatează că, încălcarea ordonanței de protecție a fost prin faptul că el a venit după fiica sa, ca să o ducă la grădiniță în satul Cazaclia, deoarece ea cu fetița locuiau în satul Corten. La momentul emiterii ordonanței de protecție fetița locuia cu tatăl în satul Cazaclia și aducea copilul acasă.

3.3. Avocatul Anna Aladova în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, instanța eronat a ajuns la concluzia că Dimitrov Serghei este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320¹ Cod penal, pe motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii, și anume latura subiectivă, neexecutarea intenționată a încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 03 mai 2018.

A mai indicat că, Dimitrov Serghei s-a deplasat cu scopul de a lua fiica să o ducă la grădiniță, așa cum ultima se afla la soția lui în satul Corten, însă frecvența grădinița din satul Cazaclia.

Apărarea a invocat că, probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu a fost demonstrat scopul și intenția încălcării ordonanței de protecție din partea lui Dimitrov Serghei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, însă au fost cercetate suplimentar probele administrate în prima instanță, precum și au fost date citirii materialele cauzei penale, așa cum acuzatorul de stat a formulat un demers în acest sens, reieșind din conținutul cererii de apel prin care partea apărării, solicită achitarea inculpatului pe toate capetele de infracțiuni incriminate acestuia.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, criticilor expuse, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, instanța de apel a considerat că instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Dimitrov Serghei ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe care au fost administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, și care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării, respectând prevederile art.101 din Codul de procedură penală.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

În pofida faptului că inculpatul Dimitrov Serghei, își recunoaște într-o manieră vagă și

parțial vinovăția de comiterea unor capete de infrafracțiune, probele cercetate în cadrul instanței de fond, verificate suplimentar în cadrul ședinței în instanța de apel, probează vinovăția inculpatului în comiterea infrafracțiunilor incriminate.

Astfel, examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Dimitrov Serghei, pe deplin confirmată prin sistema de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Dimitrova Ecaterina (f.d.194, vol. I); declarațiile martorilor Novac Filip (f.d.195, vol. I); Novac Vasilii (f.d.196, vol. I); Petcova Maria (f.d.197, vol. I).

Totodată, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Dimitrov Serghei, a fost dovedită și prin următoarele mijloace de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel și anume prin:

- raportul lucrătorului operativ de serviciu al IP Taraclia, N. Delibaltov din 03 iunie 2018, din care rezultă că la 03 iunie 2018 ora 20.50 în secția de gardă a IP Taraclia a parvenit sesizarea prin telefon de la Carafizi Nicolai, locuitorul sat. Corten str. Pușkin, comunicând că locuitorul sat. Cazaclia, Dimitrov Serghei, neținând cont de ordonanța de protecție, a luat fiica sa Dimitrova Iulia a.n. 2014 și nu o dă mamei (f.d.4, vol. I);

- cererea lui Dimitrova Ecaterina, înregistrată la 13 iunie 2018, potrivit căreia solicită de a atrage pe Dimitrov Serghei la răspundere în baza art.201¹ Cod penal, și art. 320¹ Cod penal, pe faptul că la 03 iunie 2018 Dimitrov Serghei a încălcat ordonanța de protecție emisă de instanța judecătorească la 03 mai 2018, prin faptul că a venit la ea acasă și a luat-o pe fiica Iulia și a dus-o în sat. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga (f.d.9, vol. I);

- copia încheierii și ordonanței de protecție, emisă de judecătoria Cahul, sediul Taraclia la 03 mai 2018 potrivit căreia a fost admisă cererea înaintată de Dimitrova Ecaterina de aplicare a măsurilor de protecție a victimei violenței în familie. Fată de agresorul Dimitrov Serghei, au fost aplicate următoarele măsuri de protecție: *a fost obligat Dimitrov Serghei să nu se apropie de locuința victimei Dimitrova Ecaterina și fiicei Dimitrova Iulia, să stea departe de locuința victimei Dimitrova Ecaterina și fiicei Dimitrova Iulia la o distanță care ar asigura siguranța acestora, inclusiv de a exclude orice contact vizual cu victima Dimitrova Ecaterina și fiica Dimitrova Iulia, s-a interzis orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau orice alt mod, cu victima Dimitrova Ecaterina și fiica acesteia Dimitrova Iulia pe un termen de 3 luni* (f.d.10-11, 12-13, vol. I);

- decizia Curții de Apel Cahul din 20 iunie 2018, conform căreia a fost respins recursul declarat de Dimitrov Serghei împotriva încheierii și ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Cahul, sediul Taraclia din 03 mai 2018 (f.d.14-16, vol. I);

- raportul lucrătorului operativ de serviciu al IP Taraclia Ciolac V. din 29 iunie 2018 potrivit căruia la numărul de urgență 112 a parvenit sesizarea de la Dimitrova Ecaterina, a.n. 1990, loc. s. Corten str. Pobeda nr. 3, care a comunicat că fostul ei soț, conform hotărârii judecătorești nu-i dă fiica minoră Dimitrova Iulia a.n. 2014 (f.d.20);

- raportul lucrătorului operativ de serviciu al IP Taraclia Ciolac V. din 05 iulie 2018 din care rezultă că la 05 iulie 2018, ora 23.25 min. la numărul de urgență 112 a parvenit sesizare de la Novacov Filip, locuitor al s. Corten, pe faptul că Dimitrov Serghei, a.n. 1984, a luat fiica minoră de la soția sa și a plecat cu ea într-o direcție necunoscută (f.d.58, vol. I);

- cererea lui Dimitrova Ecaterina, adresată șefului IP Taraclia potrivit căreia solicită de a fi atras la răspundere Dimitrov Serghei, în legătură cu faptul că la 05 iulie 2018 aproximativ ora 23.00 fără permisiunea sa a intrat la ea în casă și a luat fiica minoră Dimitrova Iulia a.n. 2014 și a dus-o într-o direcție necunoscută (f.d.59);

- copia recursului depus de Dimitrov Serghei împotriva încheierii și ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Cahul, sediul Taraclia din 03 mai 2018, care a fost depus și înregistrat în instanță la 17 mai 2018. (f.d.204-205, vol. I).

- copiile avizelor poștale prin care se confirmă că încheierea și ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Cahul, sediul Taraclia din 03 mai 2018, a fost expediată în adresa IP Ceadâr-Lunga, lui Dimitrova Ecaterina și Dimitrov Serghei. Ultimul la 17 mai 2018 a recepționat copia încheierii și ordonanței de protecție (f.d.209, vol. I).

Instanța de apel a constatat în afara oricărui dubiu rezonabil faptul că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise care ar trezi dubii, nu au fost reținute. Mai mult, prin prisma tuturor probelor prezentate de către acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată a instanței de fond, administrate adăugător în instanța de apel, sa menționat că, starea de fapt probată în faza de urmărire penală a faptelor imputate, s-a confirmat în totalitate în instanța de apel.

Probele administrate în prezenta cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, acestea fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320¹Cod penal.

Instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel. Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța de apel a constatat că acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat de către partea apărării, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea încadrării juridice a faptelor prejudiciabile săvârșite, precum și în latura individualizării și stabilirii pedepsei.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Motivele invocate în susținerea cererii de apel reprezintă opinia subiectivă a părții apărării care nu are acoperire probatorie, și a fost combătută integral prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În același timp, ținând cont de faptul că inculpatul a comis infracțiunea înainte de executarea deciziei Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2017, prin care a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, pedeapsa definitivă i-a fost aplicată inculpatului, ținând-se cont de prevederile art.85 alin.(1) Cod penal.

S-a respins ca neîntemeiată solicitarea apelanților privind aplicarea unei pedepse mai blânde, or, ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, motivul și scopul comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, condițiile de viață ale familiei acestuia, influența pedepsei stabilite asupra corectării vinovatului, prima instanță în mod corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar cu stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare.

La fel, a considerat că inculpatul nu va putea fi reeducat și corectat aplicându-i-se o pedeapsă non privativă de libertate, deoarece inculpatul fără a fi pedepsit mai aspru nu va putea înțelege inadmisibilitatea comportării sale în societate, iar aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, la prevenirea săvârșirii de acesta și alte persoane a acestui gen de infracțiuni.

Instanța de apel a concluzionat că, aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare, este echitabilă și suficientă pentru a atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului care va corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, va revizui atitudinea față de valorile sociale cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executarea hotărârii instanței de judecată.

5. Ne fiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, partea vătămată Dimitrova Ecaterina, a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) 8), 10) și 15) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art.90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

În motivarea recursului declarat a menționat că, instanța de apel greșit a aplicat principiul individualizării pedepsei penale, deoarece nucleul acestui principiu fundamental îl constituie raportul: personalitatea infractorului-caracterul infracțiunii săvârșite-modalitatea de influență a pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Originea infracțiunilor comise de către inculpat sunt conflictele acute familiale, iar în vederea reeducării și corectării inculpatului respectiv, instanța de judecată trebuie să intervină anume la nivelul respectiv, anume la problematica raportului familial între inculpat și victima violenței în familie și respectiv să dicteze soluția care va reeduca și va normaliza relațiile respective pentru ca astfel de cazuri să nu se repete.

Privarea inculpatului de libertate nu reprezintă o soluție în cazul dat, de aceea consideră recurentul că decizia instanței de apel urmează a fi casată întrucât s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, care în opinia recurentului sunt prevederile legii penale și scopul ei.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia,

din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat de către partea vătămată Dimitrova Ecaterina, Colegiul penal constată că recurentul deși invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) și 15) Cod de procedură penală, în conținutul recursului nu expune nici o argumentare în susținerea respectivelor temeiuri, criticând hotărârile instanțelor de fond doar sub aspectul asprimii pedepsei aplicate inculpatului.

Prin urmare Colegiul penal apreciază că, invocarea incidenței la caz a prevederilor art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală, este declarativă și neîntemeiată.

Astfel reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanțele de fond, invocând dezacordul cu mărimea pedepsei penale aplicate inculpatului, motive care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului, întrucât celelalte temeiuri de casare nominalizate în recurs nu au fost motivate de către titularul cererii de recurs, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al recurentului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor recurentului și a temeiului de casare invocat, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru

infracțiunile săvârșite din imprudență, *instanța de judecată*, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate dispune* suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Astfel, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul a cunoscut despre emiterea ordonanței de protecție în privința Dimitrova Ecaterina și fiicei Dimitrova Iulia, acesta a încălcat obligațiunile impuse prin ordonanță de mai multe ori, intenționat, totodată inculpatul Dimitrov Serghei nu este la prima abatere de lege, acesta anterior a fost condamnat, pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt care denotă cert că inculpatul Dimitrov Serghei în mod vădit își exprimă lipsa respectului față de normele de conduită în societate, care trec în sfera reglementărilor legii penale, dânsul nu a pășit pe calea corijării și continuă comiterea faptelor ilicite cu intenție.

Inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave, asupra aceluiași persoane, la cererea căruia a fost emisă ordonanța de protecție, inculpatul însă nu a reacționat în modul convenit asupra executării respectivelor restricții, astfel că aplicabilitatea prevederilor art.90 Cod penal în speță fiind vădit irațională.

Sanctiunea art.320¹ Cod penal prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Din materialele cauzei rezultă că, prima instanță, prin aplicarea prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal, și anume prin cumul de sentințe, corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 3 luni, care nu depășește limitele prevederilor legale în acest sens, reieșind din circumstanțele cauzei, corect a reținut necesitatea executării reale a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Dimitrov Serghei, motivându-și suficient soluția în acest sens.

Mai mult, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor

prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului cu privire la individualizarea contrară prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, întrucât recurentul nu a expus în recurs care anume prevederi legale au fost încălcate de către instanța de apel la individualizarea pedepsei, doar faptul că nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Dimitrov Serghei a unei pedepse mai blânde.

În acest sens Colegiul penal reține că la stabilirea tipului, măsurii și modului de executare a pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de prevederile art.art.7, 16, 75-78, 84 Cod penal și au motivat în mod corespunzător soluția, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, corect concluzionând că scopul pedepsei în speță poate fi atins doar cu executarea reală de către Dimitrov Serghei a pedepsei cu închisoare, aceasta fiind proporțională și echitabilă faptelor intenționate comise de către inculpat.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Dimitrov Serghei, pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile recurentului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este incident speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, recursul urmând a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Dimitrova Ecaterina, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Dimitrov Serghei xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena